கணபதிதுணை.

17·34
(8418)

கச்சிக்கலம்பகம்.

VI . கல. உ. (அ)

பூண்டி

அரங்கநாதமுதலியாரால்

இயற்றப்பட்டது.

சென்னை

திராவிடரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1889.

(Registered Copyright.)

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாத
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600

GiF
O-,1kA1;1
B9

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

கணபதி துணை.

கச்சிக்கலம்பகம்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா

தங்கச் சிலையேடுந் தந்தவெழுத் தாணியுங்கொள்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூயவனை - சங்கையொழித்
தேடெழுத் தாணி யெடுத்தறியே னிந்நூலைப்
பாடவளிப் பானற் பதம்.

நால்வர்துதி.

விருத்தம்.

தரையின்மிசைத் தமிழ்பெருகச் சைவநெறி தழைப்பவவ
    தரித்த சால்பின்
மறையுறைவா மொருநால்வர் பதமலரைச் சிரங்கொண்டு
    மடத்தைப் போக்கிக்
குறைவறுநாற் றோற்றத்தி னுளதாய துயரகலக்
    குறிப்ப னன்றோ
பிறைசுமந்த சடையாரென் பிழைசுமந்த கலம்பகத்தைப்
    பெறச்செய் வாரோ.

ஒருபோகு மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

இதுதரவு.

பூமேவு நான்முகனும் புயங்கவணை மாதவனு
மாமேவு நினதுமுடி மலரடிகா ணுத்திறத்தை
ஆராயு மறிவினரோ யம்பலக்கூத் தாட்டினையும்
வாரார்ந்த தனத்துமையாள் மகிழ்ந்துறையு மாட்டினையுங்
கழையிழைத்த வில்லானின் கண்ணினுறு கேட்டினையும்
பிழையிழைத்த முப்புரத்தார் பீடழிந்த பாட்டினையும்
அறமேய மால்விடையா யம்புதமா யம்பாகித்
திறமேய தேவியுமாய்ச் சேர்ந்தவருங் கூட்டினையும்

கச்சிக்கலம்பகம்.

கல்லடித்தார் சிலையடித்தார் கண்பறித்தார் முதலடியார்
தொல்லைநிலம் பிறவாமே துயரறுத்த பீட்டினையும்
பாற்கடலி னமுதெழுமுன் பகைத்தெழுந்த வாலத்திற்
கேற்கவிட மமைத்தமராக கின்புறச்செ யூட்டினையுங்
கிழக்குவடக் கறியாத கீழ்மையருஞ் சிறப்பெய்தி
வழக்குமிடப் புரியுணாவு வாயப்பளித்த ஈட்டினையு
மறிபவரா மனறியெம்போ லறிவற்ற சிறியவர்வீ
டுறுவகைமற் றில்லையென வுணாநதெளிது காட்சிதரீஇ
மாகம்பத் தொடுமிறைஞ்சி வழிபாடு செயவுமையோ
டேகம்பத தொருமாவி னினிதுவீற் றிருந்தருளவோய்!

ஈரடித்தாழிசைகள் - அ

இடங்காவாயப பட்டகளிற றினனுயிரைப புரநதசெயல
கடல்வீழ்தத நாவரையன் கனமிதததற கொபபாமோ (க)

கைகைககுக காணடநத காகுததன பொறையினுநீ
வைகைக்கு மணசுமந்த வணமைமிகப பெரிதனறே (உ)

கம்பதத னுயிர்மாயக கடுஞ்சமாசெய் கைவலியென
கம்பததன் சிலையெடுகக தலைநெரிதத காலவலிககே (ங)

கொம்பனையாள் கலவுருவிட் டினனுருவங கொண்டதினுஞ
சம்பநத னென்பைபபெணா ணாககியது சாலபுடைததே (ச)

அம்பொனுற புணரிநீா சுவறசசெ [illegible]
நம்பொன்றுப புரமூன்றை நகைததழிததன மேனமையதே (ரு)

எழுவிடையைத தழுவிமண மெயதுமொரு செயலினுஞசீர
மொழியனாய னமணாகரி முனிவொழிதத தறபுதமே (சா)

அணடரிள மடவாரை யணைநதவபி ராமமெனறே
பணடிருடி மனைவியாகள் பாடழிநத வனபபினுககே (எ)

பறகுனறகு மாயனசு பததிரையைத தாதவனை
சற்குணறகுப பாவைதரு தணணளிககு நேராமோ (அ)

அராகம் - ச

உரையிட வரியதொ ரனலுரு வொளிதர
வரைமக ளிடமுறு வகைபுரி யளியினை (க)

கிழவிடு தருவடி நிலைபெறு கருணையை
வழிபடு மவர்பெறு வருள்பர வெளியினை (உ)

பகலவ னனலவ னிறைமதி பரிவுறு
தகவமை யுராமிகு தமனிய வொளியினை (ங)

பழமறை யொலிகெழு பலதல மருள்பய
னழகுற வருளிவ ணமர்தரு களியினை (ச)

கச்சிக்கலம்பகம்.

பெயர்த்துமவந்த

ஈரடித்தாழிசைகள் - அ.

நறைபூத்த மலர்க்கொன்றை நளினத்தின் மாண்டதுவே
பிறைபூத்த செஞ்சடையாய பிறங்குபுய மூற்றபினே (க)
பணியணிந்தாய் மற்றதைவிற் பறறியிசைத் தாய்கயிறாத்
திணியவைத்தாய் மந்தரத்தே நஞ்சுணவுஞ் சிறபபாமோ (உ)
மாலுலகங் காக்கா மடங்கலுருக் கொளவம்மா
லாலுலகுக் கானதுய ரகறறவலார் வேறுளரோ (௩)
மகிழிருந்தாய் மனையெனறோ மாசுணமேற் றுயின்றானுக்
ககங்கனியச் சங்காழி யாண்டகைமுன் னருளியதே (௪)
கவுணியருக் கணிமுததங் காதலினீந் தருள்செயலக
கவுணியருக் கணிமுததங் கனிந்திட்ட பரிசன்றோ (௫)
மதிக்கீற்று வேணியுற மலாவிழியு மதியான
விதிசாற்ற வறியேமுன் மேனியழ கியம்புவதே (௬)
மூலக்குறியும வளைக்குறியுங் கொண்டதறபின் முதலவனே
இலைக்குறியுங் குணமென்ன வெவ்வண்ண மியைந்திடுமே (எ)
மாவடிக்கீ ழுறறாயுன மலரடிககே மங்கலச்சொற்
பாவடுக்க நாவளிப்பாய பழமறைசொல பரமேட்டி. (அ)

நாற்சீரடி யம்போதரங்கம் - உ.

கரந்தயங் கனனமழு வேந்தி நெறறியிற
புரந்தெறு சுடாககணும் பூண்ட மேன்மையை (க)
கூறறினைக் குமைத்திடு கோலத தாளினை
மாறறினை யருண்ட மாயும் பான்மையை. (உ)

நாற்சீரோரடி யம்போதரங்கம் - ௪.

ஈரேழ் புவனம் பரிந்து ணேறறினை (க)
காரூா சடையிற கரக்கு மாறறினை (உ)
பாரார் பெரியோா பணியுஞ் சாறறினை (௩)
தேரா தெளிவறு செருக்கை மாறறினை (௪)

முச்சீரோரடி யம்போதரங்கம் - அ

புரமெரி படங்கை கொண்டனை (க)
புரிதவ மழிவகை கண்டனை (உ)
புரையறு தகைசமிகை யுண்டனை (௩)
புணர்வுற வருமறை விண்டனை (௪)
மணிமிட றூர்தரு மிருளினை (௫)
மலைவளர் காதலி மருளினை (௬)
மறையொளிா தோமறு பொருளினை (எ)
மகிழொடு மாவம ரருளினை. (அ)

கச்சிக்கலம்பகம்.

இருசீரோரடி யம்போதரங்கம் - கசு

சடையுறு செல்வினை	(க)	அமுதருபாவினை	(கூ)
விடையுறு மெல்வினை	(உ)	அனலுறு கோவினை	(க0)
கலையனை சொல்வினை	(ங)	சிலையில வாவினை	(கக)
சிலைவளை வில்வினை	(ச)	தலைநதி மேவினை	(கஉ)
மலைவலி புல்வினை	(ரு)	மறைபடு நாவினை	(கங)
வழிபெறு மல்வினை	(சு)	உலகுணு மேவினை	(கச)
களமில கல்வினை	(எ)	கரிவளா காவினை	(கரு)
பரவெளி யில்வினை	(அ)	கதிதரு மாவினை.	(கசு)

தனிச்சொல் எனவாங்கு

நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.

காரண வகில காரண பூரண
நாரண னறியா நாயக வேயக
முத்தே யறதநின் விதத்தே முகக்கட
சித்தே சதுதே யெதத்தே வரும்பணி
அத்தா வனனு யளிகொரு வைபபே
கத்தா வெனககூயக கணணீா ததும்ப
உளளமெக குருக வுரோமஞ் சிலிர்ப்ப
விள்ளற கருநின் மேனமையைப புகழும
பாவலா தமககுப பழுவறு கூல
மேவலா வேரற வீறிய சீல
மாதுமை பஙகுறு மாணபுடைச சீரிய
தீதெமை யணுகாத திறமரு ளாரிய
நால்வ ரிசைததமிழ் நலனறி நாத
மாலவளை மஙகை மணுள நீத
கொன்றைத தொடையணி கோனே பசுபதி
குன்றைக் குழைதத கோதில குணநிதி
கல்லாப் புல்லேன் கனிவறு மனத்தேன
எல்லாப் பிழையு மியற்று மேழையாற்
சொல்லப் படுமோ சொலறகரு நின்புகழ
புல்லப் படுமோ புரையறு நின்பதம்
உன்னப் படுமோ வுத்தம நின்னெழில
பன்னப் படுமோ பகவ நின்னருள்
பாடப படுமோ பண்ணவ நின்சீர்
தேடப் படுமோ சேவடி யென்னினும்
அல்லார் கஞ்சரா வக்கு மத்தமும
புல்லு மூவப்புடன் புனைந்தெனக் கனிநது
சிற்றறி வினனுளா செயயுளை
மூற்று மயப்பாய் மூவாக் கையனே (க)

கச்சிக்கலம்பகம்.

நேரிசை வெண்பா.

ஐய முறுமனமே யண்ணறிருக் கச்சியரன்
செய்ய மலரடியைச் சிந்திதத்தி - நையாமே
இன்மையறி யாவீகை யெச்சமறி யாவாயமை
புன்மையறி யாப்பொறையைப பூண்

(உ)
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், அடையாறு, சென்னை-20.
(க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூணட வரவ மதியை யுஞற்று புரந்தருளு
மாணட வரவம் புரிவாா செயலை யழித்தவர்க்குந்
தாணட வரவ ரிணையடித தாமரை தஞ்சமென
வேணட வரமளிப பாகச்சி யன்பாகு மெய்யரனே

புயவகுப்பு

இரட்டை ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

தனதனன தந்தனத தனதனன தந்தனத
தனதனன தநதனத தனதான தநதன

க அரனெரிய வந்தரத தமராதியா சிநதவெற
பிணையொருத ரும்பெனச சிலைகோலி விஞசின
அரவமரி கதுசெக கரிணிலகு செஞசடைப
பனிமதிய நணபுறப புரியாம கிழ்ந்தன
அகிலபுவ னஙகளுக கமுதிடுமி ரநதரிக
கிடமாவ ரஙகொடுத தகலாத ணைநதன
அழலுருவ மன்றுபெற ஞெருபுறவ மைநதனுக
கொளிவடிவு தந்தருட் பொலிவானி மிாநதன

உ கரடமத கும்பமத தககபட தநதியைச
சமாபொருது வென்றுரித் ததளாடை கொணடன
கடலமுதை யும்பருக குதவவெழில கநதரத
திலகுகறை கொணடுதிக கிருநால ளந்தன
களபமணி யம்பிகைக் கனகதன மின்புறத
தழுவிவரு மஙகலச சுவடாலவி ளஙகின
கதிாமதிய மங்கிமுக் கணிஞெளித யங்கிடக்
கடுவுடைய திண்சினத தரவாட கின்றன

ஈ சரமழைபொ ழிந்தபற குனனருளபொ ருநதிடப
பகைவர்கெடு வன்படைக கொடையாளு வகதன
சமரபுரி கந்தனைப புலவருய மண்டமாத
திறலவுணர் பங்கமுற் றிடுமாறு தந்தன
சததளம லர்ந்தபொற றவிசினிலி ருந்தவச
சதுமுகன்ம தங்கெடத் தலையோட ணிந்தன
சலமிசைத யின்றசக் கரதரன் லம்பெறத
தருமவிடை யம்புறப பரிவோடி ணங்கின

௪. இரவினவிர் திங்களிற் செஞ்மொளிபெ றுங்குண்ழக்
கவுரியிட மன்பினுற் றிடவாசை மிஞ்சின
இரணியனு ரங்தொலைத் தெழுநரம டங்கலைச
சரபவுரு வந்தரித் தமராடி வென்றன
இடபமிசை வந்துபொற பதநசைகொ ளனபருக்
குயர்பதவி தந்திசைப பருமோகை கொண்டன
இனிமைதரு கமபமுற றருளாக வெந்தைநித்
தியநிமல சுந்தரப் பாஞாபு யஙகளே. (௪)

ஆசிரியவிருத்தம்.

புயஙகப பணியாா டு புண்ட புனித விடையாா புனையினமதி
தயஙகப் பணியாா சடையாளா தயையின் சாலை தனைநிகர்வாா
இயங்கப் பணியாா புரமெரித்த வீசா கசசி யிடையமாந்தார்
மயஙகப பணியா ரவர்திருத்தாள் வணஙகி ரிடும்பை வறறிடவே (௫)

அம்மானை கலித்தாழிசை.

வறறு வளககாஞ்சி வாழநதருளே காமபரஞா
செறறா புரமெரித்த தியாகா ணமமானை
செறறா புரமெரித்த தியரோ யாமாயிற்
கறறாக ளநதணராக கழறுவதே னமமானை
கழற லறுதொழிலசோ காரணத்தா லமமானை. (௬)

நேரிசைவெண்பா

அம்மானைக கையமைததா னககானை யோடவைததான்
சும்மா விருநதுமதற் சுட்டெரிநதான்—பெம்மான்
பதிக்கசசி மேய பரமன் பணிநது
துதிககத தருவன சுகம (௭)

கட்டளைககலித்துறை.

சுகந்தரு கசசிப பதிவாக தடயா தியாகனைவோா
நகந்தரு மெல்லியற காம விழியிரு நாழிநெல்லா
லுகந்தரு முபபத திரண்டற மோமபசசெ யுததமாபா
தகந்தரு துன்பொழிப் பாாபணி வீரவா தாண்மலரே. (அ)

ஆசிரியவிருததம

மலாககஞ்சன் சிரமிழந்தான் கோப்புரக்க மலையெடுத்தான்
வன்றி யானுன்
சிலைக்கரும்பா னுருவழிந்தான் சேணியக்கு மிருகதிருஞ்
சிதைநது நொந்த
கலக்கரிய பகைப்புரஙக ணீறுபட்ட கச்சியே
கம்ப மேன்மை
நிலைப்படவா யாமையினன் றேமனமே புகழ்ந்தடைநி
நிமல வாழவே. (௯)

கச்சிக்கலம்பகம்.

வலைச்சியார்

இட்டையாசிரியவிருத்தம

வாளைக் கயலை நிகாத்தவெஙகண
  வலைச்சி யீாறும் வனபபெவரான
மதிகக வமையு மரன்கசசி
  வந்தீ ரளவா மயறந்தீா
தோளைத் தழுவிற் சுகம்பெறலா
  மூட லொழிவீா நீாகருமிழி
சுழிதேம புளினந தோனறிமோல
  துயர முறுவே னடைகிழங்கா
ஞாக கழியா திருலிதழி
  னறவைப பருக நசசுறககொ
ணுனக கருபபஞ சிலைவேளை
  நாணச செயவேன மலங்குறேன
கோளைப போககற குறவைமட
  வைபபா மகதகைக குழைதெனமேற
கொள்வீ ரிரதத தெனகாலான
  கொடிய பசழிக குடையேனே (௧0)

கலிநிலைத்துறை

ஏனங கொனறு ரோனக குருளைக ளிடாதீததா
மானங கொன்றை வலன்வைத திமைமா னிடம்வைததார்
தானங குறைவார் தானத நிறையா தமிழ்வலலா
கானத துறவா கம்பத திடையே மகிழ்வாரே (௧௧)

ஆசிரியசசநதவிருததம

மகிழார மாவாரா மணமேவ விழைவாய
  மணியார மாவேயின் மலைபச்சை யுடையே
இகழ்ம மிசைபாடி நடமாடு மிடமா
  மிகவாத தொழிலைய மிலவாழவொா மலையின்
மகவாய வொருநீலி மறைவுற்ற சலததாள
  வரமைந்த னொருமாதின் வழிநின்ற திருடன்
தகவீது தெரிகாத லொழிவாயென் னுரைகேள்
  தனமீதெங் நலமெய்தி மகிழ்வாய்மின் னரசே (௧௨)

விருத்தம. மடக்கு.

அரசுக விதையாரும்	பரசுக விதையாரும்
அடையமை மாறரும்	புடையமை மாறரும்
வரமா சடையாரு .	. முரமா சடையாரும்
வயமா திரத்தாரும் . .	புயமா திரத்தாரும்
கரமணி வடத்தாருஞ் . .	சிரமணி வடத்தாரும்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
திருவான்மியூர், சென்னை-20.

கச்சிக்கலம்பகம்.

களிமறைப் பரியாரு ... மொளிமறைப் பரியாரும்
அரிபபதி யாருரு . கிரிப்பதி யாரும்
அடியார் மாவாருங் கடியார் மாவாரே (கங)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்

மாதுமையாள் பனிமலையில் வளர்ந்தாணின் மதலையரிற் ■யுமு கத்தோன்
வரமுனிவன் வேண்டவட வரையேட்டிற பாரதபபோர் வரைந்தா னீபப்
போதலயக லணிகுமரன் குன்றுதோறும பெருவகை பூப்ப மேவிப்
புனிதவிளை யாட்டயர்ந்தான் கச்சியமா புணணியநீ கயிலை மேரு
மாதிரத்தே வதிந்தனையென் கலலனைய மனததூடென் குடும்பத தோடு
மருவவொரு தடையுமிலை மலைசிலையா வினைததினைக் கெளிதே யென்றன
கோதுடைய மனச்சிலையைக் குழைததன்பி னெகிழ்விதத வைய முன்னாட்
குருகுயய வுபதேசங் கூறியநீ யெனககுரைததாற குறைமட் டாமே. (கச)

கட்டளைககலிததுறை

மட்டிகருட் டஙகுங கணுங்கா கஞ்ச மலரனைய
தட்டிக்குட் டஙகை முருகனத தாகசசிச சஙகரனே
பெட்டிக்குட் டம்பண மிட்டுவைப்பார்குணம் பெட்டுவினை
கட்டிக்குட் டனறுய ரெலலா மகன்றிடக கணடருளே (கரு)

வெணபா

கணடவனை மேவிக கலந்துணட கள்வனெவி
கொணடவனை நீககச்சிக கோமானே—பண்டுனது
தானை மருவுந தகைமையிலா னுறறதெவன்
தோனை மருவுஞ் சுகம. (கசு)

தூது-கிளி

ஆசிரியவிருததம

சுகமே மறைமா வடிமே வியவென்
றுணைவற கெளியேன றுயரைப பகாவாய
மகமே ருசிலைக் குனிவா னவனென
மதனன் கழையே வையம் புகைககுஞ்
சகமே மூயினரேன பெயர்கொன் ளெளியேன்
சாணு கதிசேர் தலைவேண டினனென்
றகமே குழையப் புரிவா யெனில்யா
னிழைநீ தகலத் தருவாய் சுகமே. (கள)

கலிநிலைததுறை.

நீதறு நூலுணா தெள்ளிய சிந்தையா மனமூடே
காதலின் வாழே காம்பரா முடியைக் காணவய
னேதுமுறக்கோ வெகின மெனப்போய் முடிகாணு
வேதனை பெற்றோ வேதனே யுறுரன் வெளியானுள். (கஅ)

கச்சிக்கலம்பகம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

வெளிவிட் டாரைக் காட்டாரை
  வியன்மா வாரைச் சேவாரை
ஒளிவிட் டோங்குங் கச்சியரை
  யுயர்மா மறையி னுச்சியரை
களியுற் றாடுங் கூத்தாரை
  யகில மனைத்துங் காத்தாரை
அளியுற் றினிது புணாந்திடுதற
  காயகன் செயலொன் றிலைமானே. (௧௯)

இரங்கல். ஆசிரியவிருத்தம்.

மாமையை யடைந்தாய் வானக முற்றாய
  மழைக்கணீ ருகுத்திடப் பெற்றாய
காமுற வணஞ்சேர் வில்வளை விட்டாய
  கலைமதி யொளித்தலைப் பட்டாய
நாமுற விடிக்க மின்னிடை யானாய்
  நள்ளிரு ளம்பரம போனாய்
ஏமுறு மென்போற் கொண்டலே கச்சி
  யீசனை விழைந்தனை சிறப்பே (௨௦)

மடக்கு விருத்தம

சிறுகாலின மணமளவுந திருககாஞசி யுள்ளீா
சேயிழையாட ககலுமிடைத திருக்காஞ்சி யுள்ளீர்
மறியிலகு மழுவிடமாா .. மாசுணைத்துன் புடையீா
மங்கையாணிந திடுமுததம . மாசுணைததுன் புடையீர்
வெறிதாசை கூடன்மணத துறவாலங் காட்டீர்
விதிவிழைவு கணடவிடத துறவாலங காட்டீர்
அறிவேனுஞ செயலிட்டீ .. ரம்பரஙகா வணமே
அளிப்பீரங் கொனறைமல ரமபரங்கா வணமே (௨௧)

ஆசிரியவிருததம

காராளைத் தோலுரிதத கறுபபி ஞனைக
  களிததுடல நீறணிந்த வெண்மை யானை
வாரானை யூாந்திலங்கு செம்மை யானை
  வலத்தானை யிடப்பாகப் பச்சை யானை
நீரானைச் செஞ்சடையி னெற்றி யுற்ற
  நெருப்பானைப் பொருப்பானைச் சகததி ரசசிாப்
பேரானைப் பெரியானைக் கமபத் தானைப
  பெம்மானை யெம்மானைப் பேசு மாறே. (௨௨)

கலிவிருததம

மாறி யாடு மலரடி மாமறை
கூற வாடுங் குவலயத் தின்னறங்

தேற [redacted] தெளிதமிழ்க் கச்சியின்
பூம வாடு முனைமகிழ் பொங்கவே. (உங)

கைக்கிளை - மருட்பா.

பொங்கு மருணயனப் பூவி னிதழகுவியு
மிங்கு மலர்க் கோதை யிதழவாடு—மங்குறவும்
மாடக் கச்சியில் வாழுமெம் பெருமான்
குறையா வளக்கழுக குன்றி
லுறைவா ளிவளபூ வுதிததகா யவளே (உச)

மறம்-ஆசிரியவிருததம்.

தூதுவந்த தொழிலிலாத வாவழககை யறிதியோ
தொல்லேகந்த மாபிஞேரகொ டெதரககு வாரணம
பூதலத்தி னிலேயெணகக லேவிழைதத சிலேயரோ
பொன்றிணிநத கொங்கைமானம கட்குறத்தி வள்ளிமுன்
போதகததை யேவியந்த மாதகததை யசசுறப
புரிந்தசெய்கை சாலுநயகு லமபுலபப டுத்திடச
சூதவாழக்கை யார்துடிபபி ஞகமவைதத வாண்மையார்
சொன்மறைகக வாயதாங்கொ ளுறபுணாந்தி சைததகே. (உரு)

கட்டளைககலிததுறை.

இசையா ரணத்தின முடியாா திருககசசி யீசானபிற
[redacted] ரணங்கொரு பஙகுடை யாாரி பஙகயத்தன
மிசையா ரணங்கொழித் தோருள மேவிய மெய்யருததி
கசையா ரணக்குறு நானவா நறபத நாடுவதே. (உசு)

ஆசிரியவிருததம

காடேர் தொண்டர் மகிழ்வெய்த நறுமா கீழ லமர்ந்தானைப
பாடும் பணியே பணியாகப் படைத்தேன் பழைய வினையுடைத்தேன்
ஓடேர் துடியுங் கரத்தமைத்தோ னேகா ரத்தி லுட்பொருளாத
தேடேர் திறத்தோர்க் கறிவித்தோன் றேவி யுமையாள் காதலனே. (உஎ)

ஒருபொருண்மேல்

மூன்றடுக்கிவந்தஆசிரியததாழிசை

க. காதங் கமழுங் கடியாரு மாந்தருக்கீழ
நாத னருளாள னண்ணியசோச செவ்வி
காதிற் பண்ணுருங் கவியின்ப மாலுமே

உ. பூவின் மணமார் புனிதநறு மாந்தருக்கீழ்ச்
சேவின் மிசைத்திகழுந் தேசனமை செவ்வி
நாவின் னமுதூறு நற்சுவையை மாலுமே.

௩. மண்ணிற் சிறந்த வளமளிக்கு மாந்தருக்கேழ்
விண்ணிற் பொலிந்தான் விளங்கியுறு செவ்வி
கண்ணிணையாற் காணபரிய காட்சியினை மானுமே (உ௯)

வெளிவிருத்தம்.

மாக்கைக் குருகின் றழும்புற ருரு மாவாரோ
ஆக்கைக் கயிணை யமைத்திட் டாரு மாவாரோ
காக்கைக் கரியைக் கனிவித் தாரு மாவாரோ
போக்கைக் கணலைப் பொலிவித் தாரு மாவாரோ (உக)

கலி - கட்டளைக்கலிப்பா

மாவி னீழல மர்ந்தருள் வாரகச்சி
வாழு மின்ப மகிழவாய்க் களியரோந்
தேவ ரனறு சிதைந்தவ ரோமது
வாவி சீதர னுணண மயங்குறினை
நாவ லாந்துமெய் பேசுவ ரினனறை
யுணட நன்மையா நரபனை தெங்குசேர்
காவி டைபபாடி யாடுவா மண்டரு
கணணி றைநத வமுதை யருநதவே. (௩௦)

இதுவுமது ஆசிரியவிருத்தம்.

அரவிந்த மலரின்கட் குடியனைய னமராசுரா பானத தாரோ
வரமுறகா விரிகதிக்கட் குடியனே திருமருவு மார்பி னானுக்
தரணியின்கட் குடியர்முனந் தவமுனிவா சித்தரும்விண் ணவாக டாமுங்
கரவடமேன் றிருக்கச்சிக் கண்ணுதலார் பனையின்கட் குடியர் தாமே. (௩

கட்டளைக்கலிப்பா.

கட்ட துமபுமி தழிதவெ ரியலைக
கச்சி நாதா தருவ திலையெனிற
றுட்ட மன்மத னைக்கணை [redacted]
சூத முல்லைய சோகம ரவிநதங்
கெட்ட வுற்பல மனுசெரி போல்வருவ
தெளிய னீர்மட நாணமச் சம்பயிாப,
புட்ட யங்குயி லாக்கும வைக்கினை
யோவென் றேதிரச் செம்மழு வாளர்க்கே. (௩௨)

ஆசிரியவிருத்தம்.

மழுவேந்து வலக்காத்தர் மழையேந்து சடைச்சிரத்தா வரன்பு ரத்தர்
விழவாங்கு பூதரத்தர் வேளெரித்த மாவுரத்த ராத ரத்தர்
தொழுவாழு மாநிரத்தர் கடமாடு மெரிகரத்தர் [redacted] ரத்தா
குழையாடு செவியரத்தர் கச்சியுறை மாகத்தர் குணக்குன் றோ

கச்சிக் கலம்பகம்

சித்து – ஆசிரியவிருத்தம்.

குன்றைவளைத் தருள்கச்சிக் கோமானா சித்தவுருக்
　　கொண்ட நாள்யா
மென்றைக்குஞ் சிறப்பெய்த விச்சையுடன்
　　கற்றவித்தை யிற்றென் றுமோ
மின்றைக்கு முடிவேந்தர் விரும்பவொரு
　　தினத்திரும்பு தனைப்பொன் செய்வேம
இன்றைக்குப் பொன்னளித்து நாளைவெள்ளி
　　யியற்றினும்பின் சனிய தாமே　　(௧௪)

இதுவுமது

சனியாகு மூழ்வலியாற சகலகலை யறியுணர்ச்சி
　　தகைபெ றுதால
தனியாகு மெங்களுத வியைப்பெற்றுச சாறும்ப
　　ரடைந்தா பொன்னில
கனியாரும் பொழிற்கச்சிக் கண்ணுதலார் கைச்சிலம்பைக
　　[redacted] மாக்கிப
பணியாருங் கடலவண்ணன மாபினைப்பொன் னிருப்பாகப
　　பண்ணி னேமே　　(௧௫)

கலிநிலைத்துறை.

இருப்புக்கு வெண்பொன் பசும்பொன னாக்கொண்ட
　　விறைவாவெனே
கருப்புக் குழனறெய்கக வையா தருளகூர்ந்து
　　காப்பாய்கொலோ
பொருப்புக்கு வீழப் புவிக்காடை பொங்கப
　　புரஞ்செறறசெந
நெருப்புக்கு வதனத திடந்தந்த வொருமா
　　நிழற்சோதியே.　　(௧௬)

நேரிசை வெண்பா

சோதிப் பரம்பொருள்வாழ தூயவிடந் தொண்டர்நெஞ்சோ
வேதத் தனிமுடியோ வேள்விபுரி—மாதவர்வாழ்
தில்லையோ கம்பமோ சிக்கட லோகயிலைத
தொல்லைப் பனிச்சிலையோ சொல்　　(௧௭)

இளவேனில். ஆசிரியசசந்தவிருத்தம்.

பனிக்கால மாகப்ப லமபூவி றைக்கும்
　பருவத்த ருட்கச்சி யிறையிங்கு வாரான்
குனித்துக்கோல் கமபன்ற ணியப்பென்ன சொலவான
　குன்றத்தி ருந்தானை மன்றத்து வைத்தே

கச்சிக்கலம்பகம்.

1734
(8418)

தனிப்பாக வென்னைப்ப சக்கிக்க லந்த
சமயத்து ரைச்சத்தி யங்கூறி யாவை
இனிபபாரு மொழியாள ளிதுசெய்த லழகோ
வென்றேயு டன்கேட்ப னினியென்ன குணமே (கூஅ)

மடக்கு. ஆசிரியவிருத்தம்

குணதிசைவெய் யோறகலரு மரவிந்தம பானலமே
குலைந்திடுந்தென் பொதியிலவரு மரவிந்தம பானலமே
கணமாய முததுயிாகரு நந்தனந்தங் கயலாமே
கச்சியிறை தணததலின்வாா நந்தனந்தங் கயலாமே
அணஙகேற மதனமுளரி மூலையெய்திடு மாசுகமே
ஆசற்று ரிதழ்பருக மூலையெய்திடு மாசுகமே
வணமணியின் பரஞசுமந்த வாழிதயங கருங்கலமே
வஞ்சருககென் னெஞசாஙக வாழிதயங கருஙகலமே (கூகூ)

பாண். நேரிசையாசிரியபபா

கலனபணி யுடைதோல கலமபலி யோடுகொண
டிலக்தொறு மிரநது ணிறைதரு மொறற
மலைவளா காதலி மஙகள வலலி
சிலைவேட் களிதத சிறசுக மஙகளை
இழைவகிா நுணணிடை யேந்திழை பஙகன
பழைய களவன் பண்பினை யோாந்தேன
பாணனே நின்னைப பணணிசை கூட்டி
வீணையிற பாடி விழைவை யூட்டித
தன்வயப் படுதெதத தநதிரங கற்பித
தென்வயிற செலுததி மிங்கித முணாந்தேன
பாடினை யின்புறப் பாடினை யின்புறக்
கூடிய கொறறவன குணமறி வாயோ
மலைபபெணந் தரியை மகிழ்வாய மணந்து
மலைபபெணைச சடையி லமைதத தேனுளை
பம்பை நதிக்கரைப பனிவரைக குமரி
யம்பிகை பூசனை யாறறின ளவளை
யுள்ளங் கலங்க வோங்கு நீ ரழைத்துக
கள்ளப் புணர்ச்சி கலந்து வடுப்பட்
டின்னமு மாறு தேய்ந்த தன்மை
யென்னவென் றுரைப்ப னிதுவலா தொருநாட
டாருவனஞ்செலீஇத் தாபதப் பன்னியா
தெருமா லுற்றுப பருவர லெய்தக
கோவண நீத்துத நிவணமை பூத்தம
மின்னிடை யாருடன் விருபபுறப பேசித்
துன்னிய தன்மை சொல்லுக் தகைத்தோ
வனிதையர் மயஙக வனைகொணாந் தன்று

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090.

மதுரையில் வந்த வசையே சாலுஞ்
சாலும் பாண சாலும் பாண
யாதுவ கேளேன் யானினி மயங்கேன்
போகென வுரைத்தும் போகா யந்தோ
அன்னை யறியா தணைந்தே னவனைப்
பின்னை யுற்றிடும் பீழை நினைதிலன்
அகலுதி பாண வனையறி வாளேல்
தகரு நினசிரந் தமரும் வெகுளுவா
னெஞ்சி விட்ட நெருபபின் வெபபினை
வஞ்சக னறிய வழுத்துவை பாண
மறந்தே னன்னையை மனனனைப புணர்ந்து
சிறந்தன மென்றே திகைததே னிததுணை
பட்டது சாலும பாணனே மடவாக
இட்டது தானே யியலும் பரமனை
வெறுத்தலும வீணே விழைவு
பொறுததலு மிலனினிப புரிவ னறநெறுணடே. (௪௦)

ஆசிரியவிருத்தம்

தொணடாக குறமவே யானுமைத
தூய மறைமா நிழலானை
அணடாக கிறையா மடலானை
யகரு மெலுமபு மணிவானைக
கொணடல் [redacted] ன்ணகணணன்
கூறற கருஞ்சீர் கொணடானைத்
கணடத துறையு மாறுகடற
கடவுண் டானைத துதிப்பாமே. (௪௧)

தூது-மேகம். நேரிசை வெண்பா

கடுகைக் தொடைநயநதேன் காதலுடை யாயா
னடுகைக யுறுமா நயந்தார்—கொடுக்கைககருச
செல்லே சிறந்தாய் திருககச்சி வாணாபால்
வல்லே தொண்டையிரகது கா. (௪௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இரந்துயி ரோம்பிட வேழை மனங்கொதித் தின்னலுற
வுரந்தொலைக் தோயப் பலநோ யுடற்ற வுறுபசியால்
வருந்துபு மானமுந் தீரமு மங்கி மடிந்தொழிவீர்
திரக்தரு மேகம்ப [redacted] நீரொன்கொல் சேர்கிலிரே. (௪௩)

[redacted] - நெஞ்சு. நேரிசைவெண்பா.

என்னெஞ் சிறுமினியா றில்லையென வெண்ணியதைத்
துன்னற் கருங்கச்சித் தூயவர்பா—லின்னலறப்

கச்சிக்கலம்பகம்.

பூங்கொன்றைத் தாசிரக்கப் போதி யெனவிடுதேன்
நீங்கொன்றைச் சூழ்ந்திலா தேன் (௪௪)

கலிநிலைத்துறை

ஒன்று சூழின்வே றொன்றுமுந் துறவுணா வுலைந்து
பின்றை யெய்திடும் பெறறியுய்த் துணர்கிலாப் பேயேன்
என்று நின்னரு ளிருங்கடல் குளிப்பதென் னரசே
மன்றி லாடிய குழகமா நீழல்வாழ் மணியே (௪௫)

வஞ்சித்துறை

மாநீழ னலலா
ஆனேறு தொலலா
தேனேறு சொல்லா
வானேறு கல்லா (௪௬)

ஆசிரியவிருத்தம்.

கலலாலின் கீழிருந்து கலைவிரித்தப புணாவளித்த
கள்வ ஞாக்குச
சொல்லாலா யிரமுகமன் கூறுவையக கச்சியாக்குச
சகுண முணடேல
வ்ல்லாடும் புயம்தழி வீருமபுவையின றேலின்றே
விழையப பெற்றாள்
அல்லோடக் கணடவிட மாயும்வகை [illegible] றிவளென
வறைதி மாதே (௪௭)

நேரிசைசசிந்தியல வெண்பா

மாவுடையான் வெள்ளி மலையுடையா னெணடிசையாந்
தாவுடையா னல்வேதச் சொல்லுடையான்—தாவிலறச
சேவுடையா னெங்கள்குலத தே (௪௮)

ஊசல். ஆசிரியவிருததம

தேவார முதலியவைா தறுபபும வாழச
சிறந்தமறை யாகமங்கள் செழித்து வாழத
தாவாத சித்தாகத [illegible] வாழச
சநதவளாச செநதமிழ்நூல தழைதது வாழ
நாவாரும் புகழககசசி நகாிற காம
நயனியொடு முறையிறைசீா ஙன்கு பாடிப
பூவாரு மலாவ்ழியீ ராடி ரூசல
புததமுத கிளமொழியீ ராடி ரூசல். (௪௯)

மதங்கி. ஆசிரியவிருத்தம.

ஆடரவ மணாககசைதத வமலாதிருக கச்சிமறு காடி மைந்த
ருருெவ பிணைவிழியோ டிணைவாளு மோசசிவரு மொரும தங்கீ

காடவரு மிவைகளிலக்கம் யாதோ தம் மொழியமுத கல்கீர் விண்ணோர்
பாடமையப் பயவாரி கடைந்தகரம் வருந்தியதென் பண்டு தானே. (௩௦)

இடைச்சியார் ஆசிரியவிருத்தம்.

பணடுமலை கொண்டுபெயோ தரததிகலை வென்றிடுமைம
படையா னுக்கு
மணடுபெயோ தாகிரியைக் காணிக்கை யிட்டீரால்
வள்ளல் கச்சிக
கண்டயங்கு மிடைச்சியீ ராடைநீக காதருசி
காண்மி னென்பீர்
கொண்டவனை யுருக்காமே கொளவிணஙகீா தகியெண்ணீா
நயமோர் விறறே (௩க)

தூது வண்டு

நேரிசை வெண்பா

ஓகாற செலினறுகா னுற்றனையென் பாாவளமை
ஆர்காஞ்சி மேய வமலாதிரு—மாாபாருந்
தாராய கொன்றை தரசசேறி வணடே யான்
பேராத வின்பம பெற (௩௨)

ஆசிரியவிருததம

பெரியானைப பேரிணப நிறைவீட் டானைப
பிறைமதியம் பிறஙகுசடா தரனை யாாகசு
மரியானை யடலவுணா புரநீ றுகக
வழலூற்று நகையானை யரனை வேழ
வுரியானைத் திருககசசி யுடையான் றன்னை
யுன்னரிய குணநிதியை யொபபில வேதப
பரியானை யகிறுவித துதிபபா ரன்றே
பவதது வகைகைப பாறறுறுமா டவர்க ளாவாா (௩௩)

வெறிவிலக்கு. ஆசிரியவிருததம

ஆடவரும் பெணமைவிரும் பபிராமாக கணவகுறற
வறிவி லேனைச்
சாடவருஞ் சிறுகாலுந தழனமதியுஞ் சாகரத்தி
னொலியு நெஞசம
வாடவரு மலாககணையு மறிவீய விரிநதிடுமோ
வனசத தானும்
தேடவரு மேகமபர் தாமத்தைக கொணர்வீரேற்
றேறு வேனே (௩௪)

கட்டளைககலிததுறை

தேறு மனத்தைத் திருபபித தெளிவுறச் செயதுபின்ன
ராறுத லும்மை மலப்பிணி நீங்ககல் லாற்றினுய்ப்பா

கச்சிக்கலம்பகம்.

மாறா வளக்கச்சி மாநிழ லாரு வணன்றனக்குப்
பாறா வரவ மணிந்தவர் பேரருள் பாடுதுமே (௫௫)

கட்டளைக் கலிப்பா

பாடு பட்டும் பயனறு கச்சிவாழ்
பண்ண வனண்டிப் பத்தியில் பாவிகாள்
கூடு விட்டுயிர் போம்பொழு தொன்னையுங்
கொண்டு போதலி லாமையை யுன்னிலீர்
வீடு கட்டுவீர் வெள்ளிபொன் னீட்டுவீர்
வேண்டு நன்மணி யாடையும் பூணுவீர்
ஏடு கட்டிய பாற்றயி ருண்ணுவீர்
ஒப்ப டிப்பெறு வீர்பொற்ப தத்தையே (௫௬)

கட்டளைக் கலித்துறை

பதஞ்சோதந்துப் பாடியென் பாசந் தொடாப்பட்டுப் பாவையரிங்
கிதஞ்சோதந்தக் கொஞ்ச மயங்கி யிடாப்பட் டிரங்குவனங்
கதஞ்சோதந் தனைக்கைசெய்த நாயகச்சி வாணர் கடையனெந்த
விதஞ்சோத னின்பதந் தாபனை யாயகதி வேறிலையே (௫௭)

கலிவிருத்தம்

அனைத்திடமு மொளிமருவ வமைந்ததொரு விழியே
மனத்துயரை மாய்க்கவருண மலர்ந்ததொரு விழியே
சினத்தனலைச் சிதைக்கவழல் சிறந்ததொரு விழியே
நினைத்தலகந் தொழுகச்சி நின்மலர்மூ விழியே (௫௮)

ஆசிரியவிருத்தம்

விழியால் விழியுறு பிறழ்வால் விதிர்கா நுதலா னுதலுறு
சிலையாண்மென
மொழியான் மொழியுறு சுவையான முழுநல முலையான்
முலையுறு பொலிவாறபல
வழியாற கணிகைய ருறவால வலிகெட வயாவே
னினிமருண மருவாமே
ஒழியா நலனுற வொருமா நிழலுடை யொளியா
சடையவ ரருளவாரோ. (௫௯)

சந்தவிருத்தம்

சடைகரந்த வரவமிந்து பகைமைமாறு தகைமையார்
தாயையொத்த வன்பினார் தனையிறந்த வின்பினார்
மடைதிறந்த கடலையொத்த மருள்கற்று மருளினார்
மகிழ்சிறந்த முதலவார்தங்க மலைகுழைத்தெ னெனைமதன்

கச்சிக்கலம்பகம்.

படைவருத்த நெஞ்சிருப்பு வஞ்சரோன குழைத்திலா
பகரொணாத பணபமாநத பாமரினனு மருகுரு
திடைமறந்த தெனகொல்லாவெ னிளமைநன னலமபெறற
இனபளித்த கச்சிமேவு பிணையிலாத போதரோ (௬௰)

கட்டளைக்கலித்துறை

போதவித்தே புகலேயற வோர்கரும் புந்தகையார்
தீதவித்தே றகுநற செவ்விய னேபுலத தெவ்வடர
வேதவித்தே மிக வேசறு வேறகு ல்ளாந்தருணிங
காதவித்தே னசுர ருணகச்சி வாழணபாக கணணியனே (௬௧)

நேரிசைவெண்பா

அணணியரா ணாறவோக கதத ரலரிதழிக
கணணியாபூங கச்சிநகாக கததரடி - மணணியமுத
தந்தமபுற பந்தாந தணநந தனவிடையார
தொந்தஙகொ ளெனறன றுணை (௬௨)

ஆசிரிய விருத்தம்

துனனிமிததங கலைமெஞசா தொறு துணையும பிணையாது
துணைந்து செனறு
பொனனிமிததரு சிலைகயாந்து முறுவலிததுப புரமெரிதது
புனாதீ ரொநதாய
எனனிமிதத மென்னகததே குடிபுகுநதாய திருககச்சி
யிறைவா வேழை
தனனிமிததந திருவுளளங கனிநததனறித தகுதிமபெறன
றருககி னெறகே (௬௩)

ஆசிரிய விருத்தம்

தருககுறு தெரிவையா செருககிலே
தளையிடு மவர்மொழி யுருக்கிலே
மருககம ழளகச சொருககிலே
மணமிவ ரிளமுலை நெருககிலே
பெருககுறு விழைவமா தருக்கினேன்
பிசிதரு மிருக்கிற் பிறங்குவெள்
ளெருககணி கச்சிப பதியினு
ரிரஙகுறு மாறென் புகல்வனே (௬௪)

மடக்கு ஆசிரியவிருத்தம்.

கறறரு மாதின் பங்குடையார
கச்சிய வெனதின பஙகுடையார
சிறறலை யுளஞ்சுற வாயலவா
தென்வளி காதுறை வாயலவா

கச்சிக் கலம்பகம்.

சுறறுமு டைநது வருநதிடடோ
　　தோறறுமி டைநது வருநதிடடோ
பெறறிமு முததம ருஙகழையே
　　பேசரி யாளை மருஙகழையே (௬௫)

பனிக்காலம் ஆசிரியச சநதவிருததம.

அழைககாம லுணுகா ரலாகூர மாயவே
　　னையோவெ னையாககு மைபபாரு மில்லை
கழைககாம மெய்யுபு ரக்தைகக கொநதேன
　　கணணுள ரிநதபப னிககால மோரார
குழைததார பொழிறகசசி வாழணண லாரைக
　　குமபிடட ழைபபிாகு ழைபபிாம னநதைப
பிழைததேன லேனெனறு பிசசாகறி யமபீர
　　பெணபேதை யுயயுநதி றமபாஙகி மாரோ (௬௬)

மடகத்து ஆசிரியவிருததம

மாதவிாயிற றருநறுமபூ விரைவிடுககு ஙகாலம
　　மதனசினநது மஙகையரை விரைவிடுககு ஙகாலம
காதமணங கமழசோலை பணபுணருங காலம
　　கணவரிஙங கோதையாதம பணபுணருங காலம
சீதமுறு கழைககருமபின கணடழைககுங காலம
　　சிறறிடையார தநதலைவாக கணடழைககுங காலம
கோதறுசங கினமபழனப பஙகமுறுங காலம
　　குலவுகசசி யாரபிரியப பஙகமுறுங காலம (௬௭)

வஞசிவிருததம

உறுசீாக கசசி யுததமயான
துறவுங கொளளேன் றூயமையிலேன
அறமும புரியே னமைவிலலேன
பெறவுந தகுமோ பேரினபே (௬௮)

இன்னிசைவெணபா.

இனபடைய வேணடி னிகலறக - வனபிறவித
துனபொழிய வேணடினவந துனனறக - அனபுருவாம
போதனருள வேணடுமெனிற பொயயறக - சூதகலச
சூதநிழ லானகழலைச சூழ (௬௯)

நேரிசை வெணபா

சூழுந துனையாய தொல்லைப் பிறவியினை
போழு கவியமாம புதத்தெளிா—தாழுமலம
பொனறு வளககசசிப பூஙகொனறைக கணணியாதம
இன்றுட் டிடுமபச சிலை.

கச்சிக்கலம்பகம்.

கலிநிலைத்துறை

பச்சைநிறப் பைந்தொடியல மேவிய பசுபதியுள்
நச்சின ரொளிநினு மெச்சமு றுதரு னனிகூடவான
கச்சியு றைந்தருள் கண்ணுதன் மறலிக கண்டகனல்
அச்சமு றுதடி யவாமுன மந்தத தனுருகுவனே (எக)

மடக்கு ஆசிரியவிருத்தம்

அணங்காறு தலையுள்ளா ரழகு ரெனமா
னணங்காறு தலையுள்ளா ராறு ரங்கோ
வணங்கூடு தலனலைப்பற் றுற்று மனதுள
வணங்கூடு தலனலைப்பற் றுறுதத லோரார்
கணம்புரத்தைச் சாம்பருவந் திழைத்தார் கன்னற்
கணம புரத்தைச் சாம்பருவங் குலைப்ப தின்றோ
பணமொளிக்கும் பணிதரித்தார் கச்சியீசர்
பணமொளிக்கும் பணிபரித்தார் பானமை யுறசே (எஉ)

கட்டளைக்கலிப்பா.

உற்றுப் பார்க்கிலுன் வாழ்க்கையெலா மையமே
பூரும வெட்ட வெளியுடைத் தோலுனே
பெற்றுப் பார்க்கு ளுறுஞ்சுக மில்லையாற்
பேதை நின்னையெலா பெற்றிடப் பற்றினள்
கற்றுத் தேர்ந்த பெரியவர் வாழ்திருக்
கச்சி மாநகர் கந்தவென் னத்தனே
பற்றி லாருளம் பற்றுறு பங்கயப்
பாத னெனப்பட்ட பாயப்பணி சாதனே (எங)

ஆசிரியவிருத்தம்

படவரவ மணாக்கச்சைத்த பரமர் வாழும்
பதிக்கச்சி மேயவிளம் பாவை கொங்கைத்
தடவரையே கரிக்கொம்பே சகோர மேமாந்
தளிர்மேனி தமனியத்தி னொளியே கண்கள்
விடவடிவே யாசுகமே வேலே சேலே
மென்மருங்குன் முயற்கோடே விழைந்தே னெஞ்சஞ்
சுடவகைத்தோ புருவமதன் சிலையே துண்டஞ்
சுடாக்குடையே சுந்தரிகங் கருவ மானே (எச)

தவம் கட்டளைக்கலித்துறை

மான்கொண்ட கண்ணியர் மையலற் றேதவ வனமமரீஇ
யூன்கொண்ட தினைப்பை யொழிக்கத் தலைப்படு முத்தமர்காள்
வான்கொண்ட வுச்சி வரைமுழை யுற்று மயாவதேவன்
கான்கொண்ட கொன்றையர் கச்சியை யெய்திற கலியறுமே. (எரு)

கச்சிக் கலம்பகம்.

இரங்கல் ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்

மெய்தவம்பு தைக்குமுனன மரவெருபகழி தொட்டுவே
 ளேழையங்க ணைக்குதேய வபபுமாரி பொழிகிருன
செய்தவமபு ரிதிலாதெ ஞயயுமாறு முணடுகொல
 திகழுமாட மதியுரிஞசு கசசிமேய செமமலார
கைதவஙக ணஙகியானமன மதனைவெனற காதையென
 காதலுகக யினபளிக்க நோவரலல ரோஉனை
வைதவமபு நோககியேனு மனமுவகக வநதிலா
 மாதாநோவ வெயதுசெலவ மெனனவாககு மஙகையே

நேரிசை வெணபா

எனன பிழை செயதாளு மைழையே னுககிரஙகு
மனனுபுகழக கசசியுறை வளளமுன - நனனுமயன
கமமாள னீசன கடையன பொதுவ னெனபோன
கைமமாறென செயவீரு காரை

சமபிரதம் ஆசிரிய விருததம

காறறைப பிடிததொரசிறு கரகததுளே மூடிவுங
 கனலைவா ஞெஙகவிடுவோம
சேறறைப் பிசைநதுசில தேவரையு மாககுவோ
 சீதரனை மாவாககுவோம
ஆறறைச் செலுததியரி யேறறைப பேமமுனை
 யாவலுடன வாரியுணபோம
நீறறைப புனைநதவா திருககசசி போனறநல
 நோதராரு சததி யெமதே

... கலிப்பா

சடடப படடவு ளமபெறற ...
 தஙகப பெறறகச சிபபதிச செலவரெள
குடடப பட்ட தலைவிதி ... ...
 கொடுமை கூ...மூழ்த திட்டனன மாதாவார
கடடப படடத னமபிறை வாணுதல
 கடுவ டஙகிய கணணி... பஙகுவோ...
கிட்டப படடபட் டிணபமும வாயககுமோ
 வீசனேயாரு ... சகி ...கனே

ஆசிரியவிருததம

அருணைப பதியி ... பூ ...ருககொண
 டமை...த சசசி யஙகஎனாமுனன
பெருமைப புரதலைத யழிவெபபும
 பிழைதத மதாகொல விழிவெபபும

கச்சிக்கலம்பகம்.

கருமைப் பகடூர் காலனைக்காய்
வெப்புந் தணியப் பழவடியார்
அருமைத் தமிழின் அமுதூறு
மழையைச் சொரிந்தார் தெரிந்தார்மா (அ0)

கொச்சகக்கலிப்பா

மழைகொண்ட வுச்சியினார் வளங்கொண்ட கச்சியினார்
உழைகொண்ட கரத்தொழிலு முமைகொண்ட விடத்தெழிலுங்
கழைகொண்ட மதனழியுங் கனல்கொண்ட நுதலவிழியும்
இழைகொண்ட வுரத்தழகு மெமக்கினிய வமுதாமே (அக)

நோற்றியார் ஆசிரியவிருத்தம்

ஆமைமீன் கோலமுறு மங்கமரீஇ யரவிடையா
லகடு மேவி
மாமையுரு வோடுவளை சக்கரமேந் திந்திகழும
வகையாற் குலவைத்
தாமரையொப் பீரைந்து சரஞ்செய்துயர் நீக்கியரு
டந்து காப்பீர்
சோமனைவார் முடித்தாகச்சி மறுகுலவு மேளவமனக்
கொாரியாரே (அஉ)

கொச்சகக்கலிப்பா

மணக்கோலஞ் செய்ய மதனன் முடிசின்னரு
கணக்கோலங் கொங்கைக் கிடவந்தீர் கட்செவிமால
குணக்கோலன் கச்சிக் குழகன் றிருவுலா
வணக்கோலங் காண வருவீர் மனமகிழ்ந்தே (அங)

கட்டளைக் கலித்துறை

மதுவிருந் தேயளி பாடுந் தொடைப்புனை மன்னருமிங்
கெதுவிருந் தேனும் பெறுமின்ப மென்கச்சி யீசனைவான
புதுவிருந் தேபுண்ட ரீகன் முராரி புரந்தரனென்ப
பொதுவிருந் தேவல் கொளும்பெரு மாவெனப் போற்றுவனே. (அச)

இதுவுமது

போற்றப்பல பாவுண்டு கேட்கச் செவியுண்டு பூப்பறித்துத்
தூற்றக் கரமுண்டு தாழச் சிரமுண்டு தோத்திரங்க
ளாற்றச்செந் நாவுண்டு தென்கச்சி வாணருண் டல்லலெலா
மாற்ற வருளுண்டு நெஞ்சே துயரொவ்வன மற்றெனக்கே (அரு)

கொச்சகக்கலிப்பா.

எனக்கேதுன் றருளை யென்றுமிய லென்றுயா
மனக்கே தெரியுமக்குக் குற்றந் துயரமெலா

மனைகே தெரியுமக லறியுங்கொ லனைசெயல
கனக்கேதந் தீர்த்தருளபூங் கச்சிநகாக கண்ணுதலே (அசு

கட்டளைக் கலித்துறை

கணங்கொண்ட பாசத் தொடராறுத் துய்யுங் கருத்துடையீர்
மணங்கொண்ட தண்டலை சூழுந் திருக்கச்சி மாநகர்வாழ்
நிணங்கொண்ட சூற்படை நின்மலன் றாளை நிதந்தொழுவீர்
பணங்கொண்ட பாம்பின விடங்கொண்ட கண்ணியா பற்றஞ்சியே (அஎ)

மடக்கு கட்டளைக் கலிப்பா

பரவை யாலம் பருகிய வண்ணலவ்வே
பரவை யாலம் பயின்றொரு காலவர்தந்
தெரிவை யங்கடி செய்யாப ரவையங்
தெரிவை யங்கடி யாக்கவுள செபமாரா
சிரமந் தாகினிச செஞ்சடை யாரொண்டா
சிரமந் தாகத் திருக்கச்சி ரொதாதி
யரவ மாலை யழிந்தெனைக் காப்பராலை
அரவ மாலை யணிந்தருள் கத்தரே (அஅ

தழை ஆசிரிய விருத்தம்

கத்தனா மகிழ்ந்த கச்சிவெற் புடையாய
காமனு மயங்குறு கலினா
அத்தநீ யளித்த மாந்தழை யரிவைக
காருயி ரளித்தகா ரணத்தாற
சுத்தனு மதுமன சானகிச களித்த
துணையமை யாழியோ விந்தா
சித்தனை மடிந்த கவிக்குலம் பிழைபபச
செய்தசஞ் சீவியோ தானே (அக

கலிநிலைத்துறை

தானே தனனை நிகாத்திடு காஞ்சித் தலமுடையான
தேனே யமுதே கனியின சுவையே தீந்தமிழே
கோனே யென்போா குறைதீர்த தென்றுங் குலைவிலலா
வானே தருவான மாவெய தியதென மாதவமே (கூ

பிச்சியார். ஆசிரியவிருத்தம்

என்னதவஞ் செய்தேனோ வுமைக்கம்பர் திருக்கச்சி
யிடையே காணத்
துன்னவரு முடனீறுங் கலலாடை யொடுசெங்கைச
சூல முஞ்செம
பொன்னனைய திருமேனிப பொலிவுமே யெண்மயங்கப
புரியுங் கண்டா

கச்சிக்கலம்பகம்.

அன்னநடைக் கன்னன்மொழிப பிச்சியீ ரணிமுறுவ
லதிக மன்றோ

ஆசிரியவிருத்தம்.

அதிக மனநெளி யேத்துயா புரிக்கிடு மறக்கடை யாயுங்காற
றுதிகொ ளேகம்ப வாணனூர் தூயவ ரிதயவா லயத்துறு
குதிகொ ளினபுரு வாயவா மாதொரு கூறுடைக் கோமானா
நதிகொள் வேணியா நாடும்வாா தமக்கமை நலத்தினைத தெரிந்தாரோ (௮

இனர் நேரிசைவெண்பா

தெரிந்தார மலாத்தடத்தினை றெணணீா நலைக்கோல
பரந்தாழுங கச்சிப பதியே—கரந்தாழவெண்
மாதங்கத் தானத்தன் பாரிசத்த னேடரிய
மாதங்கத் தானத்தன வாழவு

கலிவிருத்தம்

வாழ்வளிக்குந் திருவிழியாா மறையவர்க்கு மருமொழியார் வணங்கி னோர்
தாழ்வகற்று மலாபபதத்தாா கனாவகறறு மைம்பத்தாா தண்ணந் திங்கட்
போழவதியும புரிசடையாா புகழ்க்கச்சி மேய
அழகருணை மாகடலை யடிபணிமின கண்டீா (௯

இரட்டை ஆசிரியவிருத்தம

கரத்தின வளையுங கழிவளையுங
கனிந்த மொழியாற புனைவளையுங
கலைபு மணியு மேகலையுங
கல்வி பயினற கலையறிவும
புரத்தின வனபபு நூபுரமும
புரைதீ ரகத்தின வறபுரமும
பொலன்றோ டணையும் பூவணையும
புரியும பணியும பொறபணியும
வரத்தி னுதித்தா ளொழித்தாளம
மடமா னுடல மொழித்காலும
வளமா வடியீ ருமைச்சரண
மருவப பெறறு ளாதலினற
சிரத்தி னலைமான் வைத்தீா நுஞ்
செந்தா மரைத்தாட் கீழேனுஞ்
சேருந் திறத்தை யறிவாளே
சிறியாண மதனை வென்றிடவே.

இரங்கல் மடக்கு

எணசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மதனைவெனறவா நஞ்சமாாந்தவா வலியாமுண்டக மூள்ளியே
மகிழ்நாவந்திலா மாலைதந்திலா வயாவகணடக மன்னியே.

கச்சிக்கலம்பகம்.

கதமிகுக்கெழு மத்திரோத்துறைப் பெடைபிரிந்தில தம்புனே
கலகைடாவு குற்றிமேவுற கறைசொரிந்தில கம்புனே
மதியினெற்றரு முத்தமேயவர் தருவதென்றரு முத்தமே
மணியுயிர்த்திசை சங்கமேயிர வொன்றுபற்பல சங்கமே
விதிதருந்தவ வங்கமேயினி யடைவதுந்தவ வங்கமே
நெடியனுந்தொழு கம்பமேயுறை சிமலர்தீர்ப்பர்சொல் கம்பமே.(கஃ

மருட்பா.

கம்பத திருந்தவுங் கண்மணியைச சிந்திதது
நம்பத் திருந்துவீர் நானிலத்தீர் - வெம்பும்
பிணியு மூப்புமப் பீடழி பழியுந்
தணியா வறுமைத தாழவுந் தீரும்
திருவரு ணமக்குச சிவணத
தருவ னன்னேன் சறகுரு வாயே

இரங்கல் இரட்டையாசிரியவிருததம

குருகு நெகிழுந திறகவில்வாய்
கழிசோ குருகே குருகழியக
கொங்கை திதலை பூப்பவுளக
குலைந்தே யுடைய வுடைசோரப்
பருகும் பாலு மருந்தனமும்
பகைகரு மருந்தென் றறையனமே
பழுவ மனைய குழலபூவைத
தரியா மையைசசொல பூவையே
அருகு பயின்ற கிளையேயென்
கிளையால வருத தததளையு
மளந்த படியே யளந்தாலு
மறுவே சாலு மளியினமே
முருகு விரிபூம பொழிற்கச்சி
மூவா முதல்வ ரளியினமேன
முறையோ வளியேற களியாமை
கேளீ ரிதனைக கேளீரோ

இரட்டை ஆசிரியவிருததம.

கேளோ றெற கிளையொறுப்பீர்
கேத முறுவீர் கெமெதியாற
கிளிவாய் வனாவின் மகளிரபாற்
கிட்டி மயங்கித் தியங்குவீர்
வாளா கழிப்பீர் வாழநாளை
வசைசயே பெறுவீா வலவினையீா
வளமார் தருவா யுலகுயய
[illegible]

கச்சிக் கலம்பகம்.

தோளா மணியைப் பசும்பொன்னைத்
தூண்டா விளக்கைத் தொழுவார்தந்
துயரக் கடற்கோர் பெரும்புணையைத்
துருவக் கிடையா நவநிதியை
வேளா டலைமுன் றீர்த்தானை
வேழ வுரியைப் போர்த்தானை
வெள்ளம் பாய்ந்த சடையானை
வேண்டிப் புரிமின் றொண்டினையே

ஆசிரியவிருத்தம்

தொண்டர் சிரத்தின் முடிக்கும்பூ
தொழுவா ரிதய நடிக்கும்பூ
அண்டர் முடியிற் றுலங்கும்பூ
அருமா மறையி னிலங்கும்பூ
பண்டை வினைப்பற் றழிக்கும்பூ
பணிவா ரல்ல லொழிக்கும்பூ
தெண்டண் டடமார் கச்சியில்வாழ்
திருவே கம்பர் பதப்பூவே

கச்சிக் கலம்பகம்

முற்றுப்பெற்றது.

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090.

1734
(84W)